

Човићева књига је замишљена као приручник за изучавање једне младе научне дисциплине пред којом је будућност. Таква књига – приручник за поетику књижевног превођења – колико знамо, није у нас до сада објављена (...) Бранимир Човић је ову књигу компоновао са намером да представи што целовитију систематизовану слику актуелних питања теорије књижевног превођења.

Поетика књижевног превођења има три дела: прва два су преваходно теоријска, а трећи је из *Примењене науке о превођењу* (Књижевнопреводна аксиологија). У првом делу (*Теорија књижевног превођења као комплексна филолошка дисциплина*) аутор је акценат ставио на интердисциплинарност овог подручја истраживања, прецизно формулишући своја теоријско-методолошка становишта која му служе као основица да низом дистинкција допре до правог предмета књижевног превођења. Елиминисањем споредних и истицањем специфичних обележја, он је теорији књижевног превођења одредио место, дефинисао њен статус као самосталне пар ехселленце дисциплине, сачинио преглед приоритетних циљева и, најпосле, прецизно одредио њен појмовни и аналитички апарат. У другом делу под насловом *Скица за самосталне теоријске моделе у теорији књижевног превођења* понуђена је скица за будући целовит систем модела. У првом тексту (*Преводилац између пишчеве и сопствене поетике*) расправља се питање природе *преводиоачеве поетике*, те синтагме која увелико изазива сумњу и подозрење, иако је чест наслов појединачних расправа и чланака и зборника радова. У овом делу књиге аутор је демонстрирао низ образаца анализе комбиновањем књижевно- и лингво-стилистичког приступа. У трећем, поглавито апликативном делу (*Примењена наука о превођењу*) говори се о месту критике књижевног превођења у науци о превођењу и дају обрасци критике превода прозе и поезије.

Б. Човић користи обимну и, по правилу, најновију и најзначајнију теоријску литературу. Међутим, и када прихвати моделе других теоретичара, он готово увек уноси у њих своје сопствене корективе.

Књига је писана стручним језиком, разложно и са методичком поступношћу, какву изискују овакви приручници: од општијег ка конкретном, појединачном, и обрнуто. Захваљујући томе цела књига се лако чита иако је материја о којој расправља сложена. А по ширини захвата, по оригиналним теоријским моделима, као и многим и разноврсним аналитичким процедурама ова књига ће ући у ред наших важних књига из области теорије и праксе књижевног превођења.